

blandt disse familier; både børnekommissionen og socialforskningsinstitutets seneste undersøgelser peger på, at det er nødvendigt at finde politiske løsninger på de problemer, der er opstået som følge af samfundsmæssige ændringer. Det er en politisk forpligtelse at afbøde de skævheder, som udviklingen har medført. Dette kan kun ske på en sådan måde, at børn og deres familier ikke kommer til at undgælde for den økonomiske krise, hvis virkninger altid først rammer de svageste og mest sårbare. Derfor må en mere rimelig og lige fordeling af samfundets menneskelige og materielle ressourcer forstærkes betydeligt for familier med børn. Et skridt på vejen er at gøre de økonomiske vilkår for børnefamilier bedre ved at billiggøre dagforanstaltningerne.

Et andet mindretal inden for mindretallet (venstresocialisternes medlem af udvalget) er tilfreds med, at den indtægtsgraduerede takstbetaling, der blev gennemført af forligspartierne i juni 1980, nu fjernes. Ordningen ville have medført stærkt stigende takster for familier med husstandsindtægter på over 110.000 kr.

Under behandlingen af det lovforslag, hvormed de lovbestemmelser, der nu foreslås ophævet, blev indført, fremhævede mindretallet, at den merbetaling, som økonomisk bedre stillede familier skal yde til daginstitutioner, så længe disse endnu ikke er gratis, skal tages over en ordentlig progression i skatten og ikke gennem den dengang foreslåede ordning. Udgifterne til det nødvendige antal gode daginstitutionspladser skal betales af alle skatteydere, og ikke kun af dem, der for tiden har børn i disse. Ligesom folkeskolen og sygehusene betales af alle skatteydere og ikke kun af dem, der har børn i folkeskolen, eller dem, der har brug for en hospitalsindlæggelse. Daginstitutioner er ikke en luksus, man kan vælge at benytte sig af. Det er en nødvendighed både af hensyn til forældres mulighed for at få arbejde og af hensyn til børnenes tarv.

Mindretallet mener desuden, at det er rimeligt, at daginstitutionspladser gøres gratis. Så længe dette endnu ikke er tilfældet, vil mindretallet arbejde for, at taksterne holdes så lave som muligt. Børnefamilierne er i forvejen hårdt belastet økonomisk, og det er desuden en kendsgerning, at der er mange

forældre, der er enlige, og som sådan særlig hårdt belastet økonomisk.

I denne forbindelse finder mindretallet, at det er en forringelse, at den søskendemoderation, der var forbundet med den graduerede forældrebetaling, ikke fastholdes. Ligeledes vil det kunne være en belastning for nogle forældre med indtægter på under 110.000 kr. pr. år, at det gamle betalingssystem genindføres, hvis der ikke samtidig sker en opregulering af fripladsgrænserne. Mindretallet vil i denne forbindelse påpege, at fripladsgrænserne i dag er uacceptabelt lave. Hel friplads kan kun opnås ved indtægter på under 40.000 kr. pr. år. Denne grænse er ikke blevet reguleret siden april 1979, og da grænserne ikke pristalsreguleres automatisk, udhules de.

Mindretallet finder det desuden helt uacceptabelt, at betalingen for støttepædagoger fremover skal regnes med ind i institutionernes driftsomkostninger og dermed i forældrebetalingen. Uanset at der er foretaget en regulering af maksimumsgrænserne for refusionsberettigede udgifter, vil denne ordning betyde en stigning i taksterne på 3-4 pct. Ethvert udvidet behov for støttepædagoger vil desuden betyde stigende forældrebetaling. Da forældrene i forvejen er hårdt belastet økonomisk, vil det kunne medføre modstand mod, at der ansættes de nødvendige støttepædagoger. Det skal desuden understreges, at den foreslåede ordning vil gøre udlægningen af særfor sorgen endnu mere illusorisk, end den allerede er. Allerede på nuværende tidspunkt er flere institutioner tvunget til at afvise fysisk og psykisk handicappede børn, fordi de med de nuværende personalenormeringer ikke kan klare det store ansvar, der er forbundet med pasningen af børnene. Endelig kan mindretallet ikke acceptere, at der indføres en særordning, der betyder, at forældrebetalingen kan hæves pr. 1. august, altså midt i året. Dette vil ganske givet betyde omfattende stigninger. Disse stigninger vil ydermere komme på et tidspunkt, hvor der er meget, der tyder på, at kommunerne vil beskære eller helt fjerne det ekstraordinære kommunale tilskud til nedsættelse af forældrebetalingen. For at anskueliggøre hvor meget dette kan betyde, vil mindretallet henvise til socialministerens svar på spørgsmål 6, hvoraf det fremgår, at det gennemsnitlige